

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 1983/0343.01

הושע 14, גאולה

מספר הוועדה : 21

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ה' בחשוון תשפ"ה (6.11.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : נלי צדוק ודליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה : 9:50

שעות סיום הוועדה : 18:40

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יו"ר ישראל קלרמן:

יללה חברים. מי עכשיו? מני, מני קדימה. כן, דבר.

מני רחימוב:

אנחנו מדברים על לא הקמה, כאילו על שימוש בחלקה שהיא למגורים בעצם עבור שתי חניות פתוחות, פורסמה הקלה לשימוש חורג ע"פ, יש פה תב"ע, התב"ע שחלה כאן בעצם זה התב"ע של הרכבת, שהיא נותנת לנו חלק להפקעה. ואזור מגורים 3 ע"פ תוכנית המתאר, פורסמה הקלה, יש לנו מתנגד אחד, שהוא מעלה כמה טענות, והוא אומר שהחלקה הזאת בכלל מיועדת למגורים, ולא לחניות, לכן פורסמה הקלה. מה גם, שאנחנו לא יכולים בחלק הזה לבנות פה, זה לא פרקטי לבנות פה, שום דבר.

ישראל קלרמן:

מה הוא רוצה? לא הבנתי.

יואל שבת:

רגע, מני, מה זה הקו הכחול הזה? מה זה הכחול המרוסק?

אריאל גולן:

זה רכבת משהו? מה? מגבלות הבנייה סעיף 6, סעיף 6,

יואל שבת:

שטח המסומן (לא ברור)

מני רחימוב:

שטח עם מגבלות הבנייה, פיתוח, רה סעיף 4.1,

יואל שבת:

זה לא נוגד את ה - , המגבלות האלו?

ישראל קלרמן:

מה? לא הבנתי, על מה הוא מתנגד?

אריאל גולן:

לא, לא פיתוח,

ישראל קלרמן:

הוא מתנגד למשהו אחר בכלל, לא קיבלו מאיתנו, הוא מדבר על (לא ברור). מתנגד בוריס.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

התבלבלו הוא אומר,

אריאל גולן:

יחזקאל, יחזקאל.

יואל שבת:

יחזקאל?

מני רחימוב:

יחזקאל, למעלה.

יואל שבת:

להכניס?

ישראל קלרמן:

הושע,

אריאל גולן:

הושע.

ישראל קלרמן:

הושע יחזקאל, הושע, רחוב הושע.

יואל שבת:

או הושע או יחזקאל?

ישראל קלרמן:

הושע,

אריאל גולן:

בפינה, בפינה.

ישראל קלרמן:

הושע, רחוב הושע 14. יש פה טעות, אני אומר לך, אנחנו (לא ברור) פה. לגבי השני? צוות ט'. מה צוות ט'. למה אתם רוצים הפסקה?

אריאל גולן:

בוא נגמור צייק צ'ק נו.

נלי צדוק:

בוא נתקתק.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אנחנו חייבים את התיק הזה לסיים.

ישראל קלרמן:

זה בוודאי. הורקניה לא צריך,

יוחנן וייצמן:

לא, הורקניה אמור להיות כן,

נלי צדוק:

הפסקה.

ישראל קלרמן:

מה שאת אומרת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

יוחנן וייצמן:

אחרי הורקניה.

ישראל קלרמן:

כן, שלום. אתם מה השם שלכם? שבו, ליד מני.

נלי צדוק:

איך השם?

ישראל קלרמן:

איך?

אריאל גולן:

הצד השני, אתם המבקשים זה פה. המתנגדים בצד השני.

ישראל קלרמן:

אתם בלומנטל?

אריאל גולן:

כן.

דובר לא מזוהה:

עוד 5 דקות האדריכל מגיע גם.

ישראל קלרמן:

מי האדריכל?

דובר לא מזוהה:

רוטנברג, יצחק רוטנברג.

אריאל גולן:

לא משנה,

ישראל קלרמן:

אתה יכול להישאר. אבל, ואתה מתנגד, של מי? את מי אתה מייצג?

עו"ד גד ויסקינד:

בבויב, וגם את הבעלים של (לא ברור). אני שלחתי אתמול גם תוספת להתנגדות הזאת.

ישראל קלרמן:

את התוספת, לא, אני לא קיבלתי, למי שלחת?

נלי צדוק:

מה שמך?

עו"ד גד ויסקינד:

שלחתי לך הכל האי – מיילים שלכם פה.

ישראל קלרמן:

אלי גם? לא,

עו"ד גד ויסקינד:

אין לי את הכתובת של אדוני.

ישראל קלרמן:

למה? חברי הוועדה, מה?

עו"ד גד ויסקינד:

מישהי בשם רחלי משהו.

ישראל קלרמן:

רחלי, לא, רחלי לא קשורה לפה, זה מני. מני, אתה קיבלת? אף אחד לא קיבל, אז בוא, אתה רוצה להגיד לנו,

עו"ד גד ויסקינד:

כן, זה קצר.

ישראל קלרמן:

אני חושב שיש פה איזה,

אריאל גולן:

אתה רוצה להתחיל בינתיים.

ישראל קלרמן:

טעות בהתנגדויות, על מה אתה מתנגד?

עו"ד גד ויסקינד:

מה?

ישראל קלרמן:

תגיד את ההתנגדות שלך, לפי מה שקראתי מה שהוא כותב, אז זה,

עו"ד גד ויסקינד:

כן, אבל תשמע ניסחנו את זה, הוא לא יודע עברית, ובא לפה, ומישהו כתב אותה.

ישראל קלרמן:

אז תגיד לי אתה, למה אתם מתנגדים.

עו"ד גד ויסקינד:

אז אני אגיד,

ישראל קלרמן:

כן, בוודאי.

אריאל גולן:

מה השם?

עו"ד אילנית מיכאלי:

עו"ד שריג.

אריאל גולן:

שריג.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אהרון שריג.

עו"ד גד ויסקינד:

אני? לא, אני עו"ד גד ויסקינד.

ישראל קלרמן:

גד ויסקינד, אילנית. לא, הוא דומה לו קצת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, אבל אני מכירה שנים,

ישראל קלרמן:

כן, גד.

עו"ד אהרון שריג:

אני, מייצג פה גם את הבעלים של ה - ,

ישראל קלרמן:

מה פתאום, מה פתאום, אילנית, את לא צודקת. דבר, אני איתך.

עו"ד אהרון שריג:

אני מייצג את ה - , אולי אני גם אקח את הכתובת מייל של אדוני,

אריאל גולן:

תציג לו את ההתנגדות.

ישראל קלרמן:

את כל הזה, אילנית תעביר לך את כל המיילים.

עו"ד אהרון שריג:

מי?

אריאל גולן:

יש באתר של העירייה, את כל המיילים.

עו"ד אהרון שריג:

לא ראיתי,

ישראל קלרמן:

חברי הוועדה יש להם את המיילים. השם שלי קלרמן ישראל, אבל וייצמן וגולן, טוב.

עו"ד אהרון שריג:

ככה, אני מייצג פה גם את הבעלים בבית שהוא הבעלים של הבניין, בחלקה 66, אם אפשר יהיה להראות פה את ה - , את החלקה,

ישראל קלרמן:

מעבר לכביש אתה יודע,

עו"ד אהרון שריג:

סליחה?

ישראל קלרמן:

מעבר לכביש, אתה יודע,

עו"ד אהרון שריג:

לא, לא, גובלת ממש, מה מעבר לכביש? בכלל לא,

אריאל גולן:

איפה שהחנות,

עו"ד אהרון שריג:

56.

ישראל קלרמן:

זה מול בוריס, לא?

יוסי נתניאן:

נכון, יש לנו שם,

ישראל קלרמן:

יש שם את הכביש של הושע,

יוסי נתניאן:

יפה, אחרי זה יש לנו את החנייה שם. שהוא שלנו בטאבו,

ישראל קלרמן:

חנייה של מי? אחרי בוריס?

יוסי נתניאן:

שליד בוריס.

ישראל קלרמן:

חנייה שם של בוריס על זה,

יוחנן וייצמן:

איפה זה בוריס? תראה לי,

אריאל גולן:

הנה, הנה זה זה,

עו"ד אהרון שריג:

זה בתמונה. עכשיו כל, זה החלק,

מני רחמוב:

הם הבעלים של ה - ,

עו"ד אהרון שריג:

הבניין שאתם רואים,

יוסי נתניאן:

על החנייה הזאת אתם מדברים?

עו"ד אהרון שריג:

כן, כן,

מני רחמוב:

של מי החנייה הזאת?

יוסי נתניאן:

בית בלומנטל.

מני רחמוב:

זה?

יוסי נתניאן:

בלומנטל.

ישראל קלרמן:

אז מה אתה אומר?

יוסי נתניאן:

גם הסככה.

מני רחמוב:

אוקי, וזה אתם פה? אתם בעלים של החלקה ליד, כאן איפה?

עו"ד אהרון שריג:

אני הבעלים של החלקה ליד. חלקה 66. זה בדיוק הבניין.

מני רחמוב:

זה זה.

יוחנן וייצמן:

זה הבניין מדרום.

עו"ד אהרון שריג:

בדיוק, בדיוק,

מני רחמוב:

שאני מסמן עליו,

עו"ד אהרון שריג:

בדיוק, נכון, עכשיו מה שאתם רואים פה, זאת תמונה מצוינת שמראה שהגישה לכל הבניין הזה, לחלק הזה של הבניין, ויש שם חנות, אמרתם בוריס זה אדם בשם צקיבה שווילי, שהוא שכר מהבעלים את הנכס הזה, היה שם דייר מוגן, יש לנו סכסוך.

ישראל קלרמן:

מי זה (לא ברור) הזה?

עו"ד אהרון שריג:

סליחה?

ישראל קלרמן:

פ.א מי זה?

עו"ד אהרון שריג:

זה עוד דייר מוגן בבניין הזה.

ישראל קלרמן:

בהמשך?

עו"ד אהרון שריג:

כן, בהמשך. עכשיו יש שם כמה חנויות בבניין הזה. עכשיו מה שקורה הוא, כפי שאתם רואים יש פה גם חנויות, החנות עכשיו שמוכרת, כלי, מוצרי (לא ברור) חרסינות דברים מהסוג הזה. אז רואים שהמגרש הזה משמש גם לחנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תעצור רגע.

נלי צדוק:

יש התנגדות רק מפלייב,

ישראל קלרמן:

נכון, הוא מייצג אותו הוא אומר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מפלייב בלבד.

ישראל קלרמן:

הוא מייצג את פלייב או את בוריס? אני לא מבין.

עו"ד אהרון שריג:

כן, את פלייב.

מני רחימוב:

אבל הוא גר,

ישראל קלרמן:

אין בוריס?

מני רחימוב:

אבל הוא גם מתנגד.

עו"ד אהרון שריג:

לא,

ישראל קלרמן:

אני רוצה להגיד, תשמע, לא, אני רוצה להגיד לך למה, איפה הטעות שלי.

נלי צדוק:

יש רק פלייב.

עו"ד אהרון שריג:

כן,

ישראל קלרמן:

אני קורא את ההתנגדות שמונחת לפני, אתה הבאת לי את זה עכשיו, ההתנגדות שמונחת לפני, שזה פלייב מתנגד, הוא כאילו מתנגד, לבוריס, אני חושב שהוא לא הבין את הבקשה,

עו"ד אהרון שריג:

לא,

ישראל קלרמן:

הוא מתנגד להוריס, הוא אומר היה כבר עם זה,

עו"ד אהרון שריג:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

מה קשור אליהם הכשרת חנייה של המוסד.

עו"ד אהרון שריג:

חברים,

מני רחימוב:

הוא הבין את הבקשה, הוא הגיע למחלקה, כמה פעמים, אצלנו,

ישראל קלרמן:

כן,

מני רחימוב:

להבין,

ישראל קלרמן:

ומה הוא אומר?

מני רחימוב:

לשאול ולהבין, הוא הבין טוב מאוד מה עושים,

ישראל קלרמן:

ומה הבקשה? אבל מה שהוא כתב, בוא, מה שכתוב, מה שכתוב,

מני רחימוב:

קודם כל,

ישראל קלרמן:

הוא מתנגד לבוריס, בוא תשמע.

עו"ד אהרון שריג:

הוא לא מתנגד לבוריס,

ישראל קלרמן:

הוא כן. בוצעו עבירות בנייה ע"י בניית סככה ומחסום ללא היתר, זה מה שהוא,

עו"ד אהרון שריג:

זה לא בוריס.

מני רחימוב:

אתה בחלקה המבוקשת,

עו"ד אהרון שריג:

אז בחלקה,

ישראל קלרמן:

"המקום נראה כמו אזור התעשייה היום, (לא ברור) חומרי בנייה ופסולת", הוא מדבר,

עו"ד אהרון שריג:

זה אדון בוריס אדוני, הסככה.

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד אהרון שריג:

זה לא בוריס, הסככה זה, הסככה הזו זה החנייה שבנו שם ללא היתר ושמו מחסום חשמלי ללא היתר, מי מבקש הבקשה פה, בלומנטל עשו את הסככה הזאת, ללא היתר.

יוחנן וייצמן:

של מי החלקה?

ישראל קלרמן:

דרך אגב החומרי בניה, שנייה, וחומרי בנייה של מי?

עו"ד אהרון שריג:

חומרי בניין זה דייר מוגן, יש לנו טענה שהוא לא מוגן, אבל זה סכסוך בין הבעלים לחנות, לא חשוב, אבל אני מייצג את הבעלים פה, זה הכול. עכשיו הבעלים של הבניין, לא של החלקה הזו.

אריאל גולן:

מי הבעלים של החלקה הזאת?

ישראל קלרמן:

בלומנטל, מה השאלה?

אריאל גולן:

הלקוח שלך חונה שמה בלי, בלי לשלם שכירות? כלום?

עו"ד אהרון שריג:

לא, אדוני,

ישראל קלרמן:

לא, לא, עזוב, זה שנייה שנייה,

אריאל גולן:

בוא, אז תגדי,

ישראל קלרמן:

שנייה.

נלי צדוק:

רגע, תנו לו להסביר.

ישראל קלרמן:

אז אני אסביר לך, מבקשים לשאול אותו שאלות,

עו"ד אהרון שריג:

תשמעו את ההתנגדות, ותבינו, תשמעו את ההתנגדות ותבינו,

ישראל קלרמן:

טוב, בוא נשמע אותך עד הסוף ונבין.

עו"ד אהרון שריג:

אולי אני אן את הרקע, לפני התמונה הזאתי, זאת תמונה שמראה את הכול, אני גם צירפתי את הכול,

ישראל קלרמן:

אז דבר, דבר.

עו"ד אהרון שריג:

כפי שרואים, זה החלק הצפוני של הבניין, ברחוב יחזקאל 10, זה חלקה 66,

ישראל קלרמן:

נכון,

עו"ד אהרון שריג:

מה שאנחנו רואים את המגרש הזה זה חלקה 46.

ישראל קלרמן:

כן,

עו"ד אהרון שריג:

יש להם גבול משותף.

ישראל קלרמן:

כן,

עו"ד אהרון שריג:

עכשיו בגבול המשותף הזה, רואים את הגדר, אבן הזאתי, רואים, מעבר למכוניות?

מני רחימוב:

כאן,

עו"ד אהרון שריג:

כן, בדיוק, זה גדר האבן, זה הגבול המשותף,

מני רחימוב:

אוקי,

עו"ד אהרון שריג:

ובגבול המשותף הזו, יש פתח, אתם רואים שיש שם פתח,

ישראל קלרמן:

נכנסים לחנות שם,

מני רחימוב:

כן,

עו"ד אהרון שריג:

לחנות. עכשיו בפתח הזה, יש שם גם מדרגות וגם רמפה, שמובילים לשם, מה אנחנו רוצים? אני מתחיל עכשיו מהסוף, של ההתנגדות שלי, תיכף אני אכנס גם לליקויים שיש בבקשה עצמה. בפתח, זה מראה, כלומר הגישה היחידה לחנות הזו פה, היא מהמגרש הזה, ואנחנו טוענים שזו הייתה

הגישה היחידה במשך, למעלה מ – 30 שנה, יש שם זיקת הנאה לדרך, יש שם זיקת הנאה לחנייה, כל
הלקוחות שהיו באים עם מכוניות, לקחת סחורה היו חונים שם, כל מי ש - ,

יוחנן וייצמן:

מכוח שימוש, מכול 30 שנה?

יהודה פרוידגר:

מכוח שימוש,

עו"ד אהרון שריג:

כן, מכוח שימוש, גם, כשהיו מביאים סחורה לפרוק אותה, פה היו פורקים אותה, אין מקום אחר.
עכשיו מה שמבוקש פה, ויש פה פגעים בהיתר, ואני אני אראה את זה, שקודם כל התוכנית, התוכנית
של ההיתר, היא לא מדויקת, מדובר בתוכנית מחודש מרץ 2022 ואנחנו רואים פה, כפי שראינו כבר
בצילום, בתוכנית של ההיתר, לא רואים את הסככה, לא רואים את ה - , את המחסום החשמלי, כי
פשוט היא לא מדויקת, היא לא נכונה. עכשיו יכול להיות שהייתה נכונה, לשעתה. אבל כשבאים
ודנים, באים ודנים בקשה להיתר לשנתיים, למעלה משנתיים וחצי, לאחר שהתוכנית הזו הוגשה,
ולאחר שהמדידה הזו נעשתה, אז היו שם שינויים בשטח,

ישראל קלרמן:

22 זה שנתיים,

עו"ד אהרון שריג:

ממרץ 2022,

ישראל קלרמן:

22, פחות משנתיים.

עו"ד אהרון שריג:

שנתיים.

ישראל קלרמן:

פחות משנתיים, שנה וחצי,

עו"ד אהרון שריג:

שנתיים וחצי.

ישראל קלרמן:

שנה וחצי.

מני רחימוב:

רק ש - , אתה רואה את התוכנית?

עו"ד אהרון שריג:

כן,

מני רחימוב:

פה הצוות המקצועי שם סימונים,

עו"ד אהרון שריג:

כן,

מני רחימוב:

שעורך הבקשה נדרש לעשות, ואנחנו גם את ההריסה,

עו"ד אהרון שריג:

אוקי, אז אני כבר שמח,

מני רחימוב:

שנייה רגע, את ההריסה של הסככה, זה גם יהיה הריסה כתנאי להיתר.

עו"ד אהרון שריג:

אוקי,

ישראל קלרמן:

מה הוא רוצה?

עו"ד אהרון שריג:

היה שם גדר,

מני רחימוב:

ההריסה זה יהיה כתנאי להיתר,

ישראל קלרמן:

הריסה של מה?

מני רחמוב:

של הסככה שקיימת, עורך הבקשה לא סימן.

אריאל גולן:

לא הבקשה הוא לא מבקש לסמן אותה?

מני רחמוב:

לא, חנייה פתוחה.

ישראל קלרמן:

בסדר.

עו"ד אהרון שריג:

עכשיו לא רק זה, גם לא סומנו שהמדרגות ורמפה שראו את זה,

ישראל קלרמן:

יש לי שאלה אליך, שנייה אחת, לפני זה, אנחנו רואים שימוש חורג מתוכנית מאזור מגורים ג' לחנייה, אם אני הולך היום לבנות שמה, מה אני עושה עם הפתח שלך? אני בונה,

עו"ד אהרון שריג:

זה בעיה,

ישראל קלרמן:

זה הולך להיות, שנייה זה בקו אפס?

מני רחמוב:

שנייה רגע,

עו"ד אהרון שריג:

אי-אפשר לבנות שם.

ישראל קלרמן:

טוב, נשמע אותם.

עו"ד אהרון שריג:

אני רואה את קווי הבניין שסימנו פה, אי-אפשר לבנות החלקה היא קטנה מידי.

מני רחימוב:

אני רק רוצה להבהיר, אתה אמרת שאין מדרגות, אני רואה פה סימון של מדרגות ע"פ המדידה, וגם בפיתוח.

יהודה פרוידגר:

הוא אמר שיש מדרגות ויש רמפה.

עו"ד אהרון שריג:

יש רמפה, איפה אתה רואה רמפה?

מני רחימוב:

את המדרגות, אני רואה הרמפה יכול, היא כאן כנראה.

עו"ד אהרון שריג:

לא, לא, הרמפה היא צמודה למדרגות, אני אראה תמונה, אני ראיתי,

מני רחימוב:

בחלקה שלכם.

עו"ד אהרון שריג:

לא, לא, בדיוק לא בחלקה שלנו, אני מראה לך זה, אתה רואה פה בנספחים שצירפתי, רואים אלה המדרגות, ופה יש רמפה, משמאל למדרגות יש רמפה, כאן רואים אותה, ויש,

ישראל קלרמן:

הלאה,

עו"ד אהרון שריג:

קח את זה, אני אתן לך זה, תראה בעמוד 9 ובתמונות שבהמשך, רואים את זה גם, יש שם גם רמפה יקל על הסחורה לעלות שם, וגם היא לא מופיעה בהיתר, עכשיו מה שאני גם מראה פה, זה ש – א', יש שאלה, אולי נתחיל, אני אתחיל לפי הסדר, כי התחלנו מהסוף, אז אני אחזור לסדר הנכון שלי. אנחנו צירפנו פה מפת מדידה של מודד, ואני מעביר פה את החלק המוגדר, אני צירפתי את זה לבקשה, ואני מעביר את החלק המוגדר שלו, אני מעביר את זה, סליחה מה שמך?

מני רחמוב:

מני.

עו"ד אהרון שריג:

איך?

מני רחמוב:

מני.

יהודה פרוידיגר:

מני.

עו"ד אהרון שריג:

מעביר את זה לך, ואני מעביר את זה גם לאדוני, זה החלק המוגדל של ה - , זהה חלק המוגדל של המדידה נכון לפני כמה ימים של ה - , גם את הסככה פה, כאן רואים את הרמפה, וכאן רואים את המדרגות, ויש לו גם תוכנית העמדה של החניות. עכשיו רואים לפני שאני אראה תוכנית העמדה של החניות שזה לא נכנס שם בכלל, אבל אני עוד פעם אומר, אין לנו התנגדות עקרונית לחניות האלה, אלא שיש פה בעיה כזאת, בבקשה להיתר ציינו שמקום ל - 3 חניות, לעומת זאת, באתר העירייה, כאשר בדקנו שם מבקשים לראות את המהות של הבקשה הזאת, אני מפנה לעמוד, לעמוד 22 בהתנגדות שלי, רואים שכתוב פה שהבקשה היא למוצעות שתי חניות עם גדר בגבול מגרש בחלקה כך וכך, ברחוב הושע, מדובר על שתי חניות ולא על שלוש חניות, ויש גם תוכנית של אגף הסדרי תנועה שהורדתי מהאינטרנט, שגם היא מראה שתי חנייה ולא 3 חניות, אני מפנה לנספח,

מני רחמוב:

אני אסביר,

עו"ד אהרון שריג:

בעמוד 23.

מני רחמוב:

אז אני אסביר לך,

עו"ד אהרון שריג:

רגע, לא שאני טוען, או שזה,

מני רחמוב:

בהתחלה הם הגישו 3 חניות, ואחר כך הסדרי תנועה הורידו להם את זה לשתי חניות,

עו"ד אהרון שריג:

יפה.

מני רחמוב:

צמצמו לשתי חניות,

עו"ד אהרון שריג:

אז אני לא יודע את זה, אז אני רק מפנה.

ישראל קלרמן:

מה שהוא אמר לך, כן, הלאה.

עו"ד אהרון שריג:

אבל גם כאן רואים ששתי החניות, החנייה הדרומית יותר, היא נוגעת במדרגות וברמפה, זה פשוט בלתי אפשרי, אי-אפשר להיכנס שם,

ישראל קלרמן:

טוב.

עו"ד אהרון שריג:

ועכשיו דבר, לא צוין שם גם הפתח, אני לא יודע אם צוין בתשריט שהוגש פה, הפתח שהוא בגדר שממנו מגיעים מהמגרש הזה לתוך החנות, שכל החזית שלה, היא פונה צפונה. עכשיו זה אני לא יודע אם זה סומן, וזה קריטי לעניינו, מכיוון המקום היחידי שאפשר להיכנס לחנות הזו, זה מהפתח הזה, וזה ככה 30 שנה, עכשיו,

ישראל קלרמן:

מבניין אי-אפשר להיכנס?

דובר לא מזוהה:

אי-אפשר,

ישראל קלרמן:

למה?

דובר לא מזוהה:

יש מדרגות, איפה שהמטבח שהוא עשה.

מני רחמוב:

יש שתי פתחים, יש שתי פתחים נוספים.

ישראל קלרמן:

הוא גם נמצא בשימושים דרך אגב? או שהוא 30 שנה?

עו"ד אהרון שריג:

לא, זה שימוש מותר בקומת הקרקע יש שימוש מסחרי,

ישראל קלרמן:

כניסה מהרחוב, לא, כניסה מחצר פרטית.

עו"ד אהרון שריג:

אני לא יודע, אז אם אין את הכניסה הזו, 30 שנה, אף אחד מכס, אף אחד מכס לא אסר את הכניסה הזאת, אז אם אתם רוצים לאסור את הכניסה הזאת.

ישראל קלרמן:

טוב,

עו"ד אהרון שריג:

אי-אפשר לבוא עכשיו,

ישראל קלרמן:

אני שומע,

עו"ד אהרון שריג:

30 שנה זה ככה.

ישראל קלרמן:

כן,

עו"ד אהרון שריג:

עכשיו לא רק 30, זה לא רק, תיכף אני אכנס גם לזכויות שיש בהקשר הזה. עכשיו אני צירפתי פה תמונות שמראות גם את הרמפה, גם את זה שעוברים שם גם,

ישראל קלרמן:

את זה אמרת, כן,

עו"ד אהרון שריג:

אוקי, עכשיו אי – חוקיות נוספת שיש בעניין שלנו, זה שלפי הפרסום, לפי 149 הפרסום היה רק, הוא רק לשימוש, רק לשימוש חורג, לא פורסם שום דבר שקשור לבינוי,

ישראל קלרמן:

איזה בינוי יש?

עו"ד אהרון שריג:

איזה בינוי יש?

יוחנן וייצמן:

אמר לך מני, שהוא רוצה להסיר את זה,

ישראל קלרמן:

איזה בינוי?

עו"ד אהרון שריג:

אני לא רגיל לדבר כשקוטעים אותי, אני מצטער.

ישראל קלרמן:

שאלתי, מותר לי לשאול שאלה, איזה בינוי?

יוחנן וייצמן:

המקום, ,

ישראל קלרמן:

שנייה הוא יענה.

עו"ד אהרון שריג:

אז אני מסביר אני בדיוק בא ומפרט,

ישראל קלרמן:

מני,

עו"ד אהרון שריג:

אם אדוני יראה ברובריקה המתאימה בבקשה להיתר, כתוב שם מדובר שם, כך - בבנייה של גדר בגובה של 5.1 מטר,

אריאל גולן:

אחד וחצי מטר.

עו"ד אהרון שריג:

אז יכול להיות שזה טעות, אבל כתוב ב – 5.1,

מני רחימוב:

לא צריך על זה היתר,

עו"ד אהרון שריג:

5.1. קיר תומך שלא מוצג בתוכנית, אין פירוט, ומדובר בעבודות דרכים שלא ברור איזה עבודות. כלומר יש פה פרסום שמטעה את הציבור, עכשיו למה זה מטעה את הציבור? ולמה זה חשוב. כי כל הציבור עושה פה שימוש גם, גם במדרכה שהיא נוגסת בתוך החלקה הזאת, ובבקשה לעצמה, בתוכנית של ההיתר עצמה, יש פה כתוב זכות לדרך, יש פה זכות לדרך, שהציבור, זה רחוב סואן שם רחוב יחזקאל, והציבור שם זה ציבור רחב, הרבה פעמים עם עגלות וילדים וכולה, צריך לעשות שם מדרכה רחבה, לא רק שלא מרחיבים את המדרכה הזאת, עוד גוזלים ממנה לטובת החניות האלה, ומונעים את הגישה של הציבור מימין ומשמאל, מכל כיוון, יש שם תמונות שאני מראה שאנשים נכנסים מכל כיוון לחנות הזו, אז לא ייתכן לעשות שם גדר, זה פשוט בלתי אפשרי, זה לא,

ישראל קלרמן:

טוב.

עו"ד אהרון שריג:

זה יהיה גזר דין מוות לחניות שנמצאות שם, אם יאפשרו את זה, ולא ישמרו על הזכות של,

ישראל קלרמן:

בתוך חנות,

עו"ד אהרון שריג:

לא, לא, יותר מחנות אחת.

ישראל קלרמן:

חנות אחת נכנסים שם, הכול נכנסים מהצד השני,

עו"ד אהרון שריג:

לא, אבל לגבי, לגבי פריקה וטעינה, זה המקום היחידי,

ישראל קלרמן:

נכון, פריקה וטעינה, החנות הזאת בפריקה וטעינה, חנויות אחרות הם (לא ברור).

עו"ד אהרון שריג:

פריקה וטעינה זה גם היו לחנויות האחרות, לא רק לחנות הזאת.

ישראל קלרמן:

אין פריקה וטעינה.

עו"ד אהרון שריג:

פריקה וטעינה.

ישראל קלרמן:

יש פריקה וטעינה לחנויות אחרות,

דובר לא מזוהה:

לא, ממש לא,

עו"ד אהרון שריג:

יש,

ישראל קלרמן:

כן, מה?

עו"ד אהרון שריג:

כן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה?

דובר לא מזוהה:

אני אשמח להגיב על כל,

ישראל קלרמן:

יהיה לך זמן, עכשיו הוא מדבר.

עו"ד אהרון שריג:

יש שם סחורה שמגיעה, אין מקום אחר לפרוק סחורה שם,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, אין מקום אחר לעשות את זה, כבר אנחנו אומרים שאם אתם נותנים את ההיתר הזה, אז צריך לשמור על הזכויות האלה, שיהיה,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

עו"ד אהרון שריג:

מעבר להולכי רגל, שיהיה שם אפשרות לחנייה,

ישראל קלרמן:

תודה, תודה.

עו"ד אהרון שריג:

אפשר אולי לעשות חנייה בתשלום, אבל שיהיה חנייה לציבור הרחב.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה רבה. כן, מי עונה?

יוסי נתניאן:

אני, אני עונה,

ישראל קלרמן:

מי זה אני?

יוסי נתניאן:

מה?

ישראל קלרמן:

מי אני? מי אני?

יוסי נתניאן:

שמי יוסי.

ישראל קלרמן:

יוסי מה?

יוסי נתניאן:

יוסי נתניאן, אני (לא ברור) של הקניין של ה - ,

ישראל קלרמן:

יוסי נתניאן, כן.

יוסי נתניאן:

אני רוצה לתת, ממש שתי דקות, על כל ה - ,

ישראל קלרמן:

מעולה.

יוסי נתניאן:

על כל השיגעונות שמועלים פה,

ישראל קלרמן:

אל תדבר לא יפה, דבר, אותו דבר, במילים יפות.

יוסי נתניאן:

אני אגיד את ההתייחסות שלנו לעניין הזה, הרחבה הזו, קודם כל אני אתחיל קצת עם הנסיבות שהגענו לכאן, לדעתי לא היינו צריכים להגיע לכאן בשום פנים ואופן, לא היינו צריכים גם לבקש היתר לכזה דבר. מה שקרה, זה שיש סכסוך בין מר בביוב, שהוא מייצג אותו, לבין בוריס,

יוחנן וייצמן:

כן,

יוסי נתניאן:

החנות קרמיקה, מה הסכסוך? כל הבניין נמצא שמה,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) עוד מעט.

יוסי נתניאן:

כל הבניין שלהם,

עו"ד אהרון שריג:

לא, זה לא פלייב, זה בבויב,

יוסי נתניאן:

בבויב ופלייב זה הינו הך,

עו"ד אהרון שריג:

זה לא היינו הך,

ישראל קלרמן:

לא, זה שלושה אנשים.

יוסי נתניאן:

היינו הך, נוכל להוכיח את זה,

ישראל קלרמן:

טוב.

יוסי נתניאן:

זה כל זה זה הבניין שלהם, הם לקחו את הבניין הזה, והם רוצים פשוט להוציא את הדייר המוגן
שנקרא בוריס על גבנו, על חשבוננו,

ישראל קלרמן:

למה?

יוסי נתניאן:

כל המלחמה הזאתי, כי לא בא להם אותו טוב.

ישראל קלרמן:

לגבי, יש (לא ברור) לגבינו.

יוסי נתניאן:

הם רוצים להוציא אותו,

ישראל קלרמן:

זה הבנתי,

יהודה פרוידגר:

ההיפך,

יוסי נתניאן:

הם רוצים לחסום לו,

ישראל קלרמן:

אתה עוזר להם.

עו"ד אהרון שריג:

אני רוצה אני רוצה,

יהודה פרוידגר:

ההיפך, אם היה לו נותן לו חנייה,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, הוא גם רוצה להוציא אותו,

יוסי נתניאן:

אני רוצה להשלים, הוא רוצה לחסום,

יהודה פרוידגר:

הוא יעוף משם.

יוסי נתניאן:

אני אסביר לך, הוא רוצה לחסום לו את הגישה, את העומק היחיד שמכניס לו סחורה, דרכנו, לכן הוא לא רוצה שאנחנו נציע יותר חנייה, עכשיו אנחנו לא צריכים להוציא את החנייה,

עו"ד אהרון שריג:

זה הפוך,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע, שנייה, תן לי רגע, תן לי שנייה,

אריאל גולן:

(לא ברור) מפריעים, אז למה הוא מפריע?

ישראל קלרמן:

גולן, שמעתי אותך, תודה. אל תענה לו, אני רוצה עכשיו לשמוע אותך. עוד פעם אני שואל אותך, הוא אמר לפני רגע, הוא מתלונן זה שאתם סוגרים אותו, אם הוא רוצה להעיף אותו, אז הוא צריך לברך על זה,

יהודה פרוידגר:

לסגור אותו.

יוסי נתניאן:

לא, אנחנו נשאיר,

ישראל קלרמן:

אז אתה אומר, אז, הכול פה (לא ברור).

יוסי נתניאן:

הגדר הזה שאנחנו מבקשים הוא גדר שאנחנו מבקשים להשאיר אותה פתוחה לצורך העניין, כגון להביא סחורה לבוריס, או כגון שאנחנו רוצים להחנות, זאת הסיבה.

ישראל קלרמן:

להביא לבוריס, גם אי-אפשר?

יוסי נתניאן:

מה זה?

ישראל קלרמן:

להביא לבוריס, יהיה אפשר להביא הגדר הזה?

יוסי נתניאן:

בוודאי, זה,

ישראל קלרמן:

מה ותחנה שם איך הוא ייכנס?

יוסי נתניאן:

הוא מחנה פה עוד סחורה, אנחנו מכינים בצד, יש לנו,

ישראל קלרמן:

הוא מחנה.

יוסי נתניאן:

גם,

אריאל גולן:

אפשר לראות את זה איפה אתם מחנים?

צביקה אסולין:

הנה פה אתה רואה את זה,

אריאל גולן:

לא, בתוכנית,

עו"ד אהרון שריג:

לא רק זה אדוני, הם חונים בלי היתר,

אריאל גולן:

לא נכון, בתוכנית אני אומר,

ישראל קלרמן:

זה לפי מה שאתה אומר, הוא לא מייצג את בוריס.

צביקה אסולין:

כן,

אריאל גולן:

רגע,

יוסי נתניאן:

לא, מה פתאום,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

אריאל גולן:

יש פה את החנייה, ופה פורקים סחורה נגיד, כל האזור הזה?

יוסי נתניאן:

תראה לי את התמונה הקודמת.

מני רחימוב:

תן לי רגע,

צביקה אסולין:

לא, תראה את ה-GIS, תראה את ה-GIS,

מני רחימוב:

שנייה, חכו רגע, חכו שנייה.

ישראל קלרמן:

מה עניין שלך שבוריס יהיה שמה?

יוסי נתניאן:

לא, רק שנייה, העניין שאנחנו רוצים להחנות שמה, זה חנייה,

ישראל קלרמן:

תחנה,

יוסי נתניאן:

אין בעיה,

ישראל קלרמן:

אף אחד לא מפריע לך,

יוסי נתניאן:

מה אנחנו מבקשים לעשות היתר חנייה?

ישראל קלרמן:

כבר אמרת שלא יצליח להגיע, גם הסכסוך ביניהם הגעת לפה, למה?

יוסי נתניאן:

אז בוא אני אסביר לך, הוא, אני לא יודע מה הסיפור שלו עם בוריס מזה שנים,

ישראל קלרמן:

כן,

יוסי נתניאן:

כבר, בוריס זיכרונו לברכה כבר, כן?

ישראל קלרמן:

כן.

יוסי נתניאן:

הוא נפטר. הוא טוען שהוא הורג אותו, כן, הוא הרג אותו,

ישראל קלרמן:

זה לא משנה, נו.

יוסי נתניאן:

הם רוצים, אני לא יודע מה? מה הסכסוך,

עו"ד אהרון שריג:

הפכת את זה לתיק רצח?

יוסי נתניאן:

אני רוצה דבר אחד, אנחנו מזה כ – 80 שנה חונים במקום הזה.

ישראל קלרמן:

כן,

יוסי נתניאן:

שייך בטאבו,

ישראל קלרמן:

בבעלות,

יוסי נתניאן:

בבעלות לבלומנטל, יום אחד, בוקר אחד מגיע אלי, אלי, אני מעיד על עצמי, אנשים מטעמו הוא בעצמו, ומציעים שהם רוצים לרכוש את החנייה הזאתי, אנחנו לא מוכרים נכסים של המוסד, זהו. אנחנו משאירים את זה כחנייה,

ישראל קלרמן:

אז למה באת לפה?

יוסי נתניאן:

למוסד. מאז עיריית ירושלים משום מה, מתחילה לתת דוחות, גם בתוך החנייה מתחיל לתת דוחות.

ישראל קלרמן:

הבנתי,

יוסי נתניאן:

חנייה 80 שנה חונים שמה עוד לפני קום המדינה.

ישראל קלרמן:

עכשיו הבנתי.

יוסי נתניאן:

מה זה הדבר הזה? איך זה הגיע?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כסף מהעירייה,

יוסי נתניאן:

מישהו דאג להביא את הפקחים של עיריית ירושלים, לתת חניות בתוך החניון.

ישראל קלרמן:

הבנתי.

יוסי נתניאן:

ואז אנחנו הולכים לעירייה, אומרים - סליחה למה חונים פה, למה אתם נותנים דוחות, זה מקום פרטי, טאבו שלנו, תוציאו היתר. מוציאים היתר, הוא אומר לי אתה מוציא היתר.

ישראל קלרמן:

הבנתי, אבל עוד שאלה אחת, אז למעשה אתה אומר שבכלל, כל מה שהוא אומר לא נכון, אתה לא הולך לחסום בכלל את הכניסה.

יוסי נתניאן:

אני אעשה מה שאני רוצה,

ישראל קלרמן:

אני שואל,

צביקה אסולין:

רגע שנייה ישראל,

ישראל קלרמן:

לא רוצה,

צביקה אסולין:

שנייה, גם אם הוא חוסם.

ישראל קלרמן:

לא רוצה, אני שואל אותך שאלה,

צביקה אסולין:

זה שלי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

צביקה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא יכול להגיד לנו,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) דיונים אתה צועק, אילנית. שנייה,

צביקה אסולין:

מה? אני לא מבין מה הבעיה? מה?

ישראל קלרמן:

שאלתי אותך שאלה, אתה מוכן לענות על השאלה?

יוסי נתניאן:

אני זכותי,

ישראל קלרמן:

זה מה שאתה אומר פה, שאמרת, אני רוצה, אני רוצה להגיד את זה ברור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תסביר מה אתה מבקש.

ישראל קלרמן:

לפי מה שאמרת, אתם לא חוסמים אותו.

יוסי נתניאן:

לא, אני לא חוסם, ו - ,

צביקה אסולין:

אל תגיד ככה,

יוסי נתניאן:

אני לא חוסם, זכותי להחנות.

צביקה אסולין:

תגיד - אני חוסם אותך, זה שלי החנייה, אני חוסם אותך.

ישראל קלרמן:

צביקה, את הורס פה,

צביקה אסולין:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה הורס,

צביקה אסולין:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

צביקה.

צביקה אסולין:

הבן אדם פתח פתח, בלי רישיון, רוצה לדפוק לו את החנייה, לא מקובל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) אתה הורס לו,

ישראל קלרמן:

צביקה, (לא ברור). הוא צודק, צביקה רגע,

צביקה אסולין:

הכי אמיתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז בסדר,

ישראל קלרמן:

צביקה, תירגע.

יוסי נתניאן:

צביקה צודק.

ישראל קלרמן:

אתה סתם, בוא, אל תענו לו גם. הוא צועק.

צביקה אסולין:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

צביקה,

צביקה אסולין:

לוקחים את זה למקומות אחרים,

ישראל קלרמן:

לא היית פה בדיון, נכון, אז מה אתה צועק?

צביקה אסולין:

אני יודע מה שאני אומר, ראיתי את התיק,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אותך.

צביקה אסולין:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

צביקה, אתה מגזים,

צביקה אסולין:

גם מצלם אותנו. אתה אומר,

ישראל קלרמן:

אל תצלם פה.

צביקה אסולין:

ישראל,

ישראל קלרמן:

אל תצלם בלי רשות,

יוסי נתניאן:

הרמפה, הרמפה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוסי נתניאן:

המדרגות,

ישראל קלרמן:

אתה מוכן לענות לי על השאלה, אל תתייחס להתפרצויות של צביקה, לא מתאים.

צביקה אסולין:

בוא הנה.

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך שאלה, אל תתייחס להתפרצויות שלו. לפי מה שאתה אומר, ואמרת את זה הכי טוב שיכול להיות, ואני חוזר על זה ואומר, אתה לא חוסם את הפתח של בוריס.

יוסי נתניאן:

אני, גם אם אני חוסם זה חנייה שלי, זכותי לחסום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל זה לא השאלה,

ישראל קלרמן:

התחלת לומר שאתה לא חוסם, אז אל תחזור בד.

יוסי נתניאן:

עוד פעם, נכנסים מכוניות, יוצאים, נכנסים, יוצאים,

ישראל קלרמן:

יפה, מצוין.

יוסי נתניאן:

לא חוסם,

ישראל קלרמן:

אז לא חוסם.

יוסי נתניאן:

זה הכול.

ישראל קלרמן:

יופי, תודה הלאה.

אריאל גולן:

רגע שנייה ישראל, שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול להראות לי,

אריאל גולן:

תראה בתוכנית, רגע, אני מראה בתוכנית, יש פה שתי חניות זה בעצם מה שמבקשים, כל הזמן רחבה
הזאתי נשארת, ושם אין פתח להיכנס,

מני רחימוב:

זה הכניסה אליו,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר,

אריאל גולן:

זה הכניסה לחנייה פה, זה הכניסה לחנייה?

ישראל קלרמן:

אין בעיה, הלאה.

אריאל גולן:

ואיפה בוריס, רגע שנייה, איפה זה בוריס?

ישראל קלרמן:

בפנים.

אריאל גולן:

פה בצד הזה?

צביקה אסולין:

לא, לא,

מני רחימוב:

איפה (לא ברור).

צביקה אסולין:

איפה שהרכבים.

מני רחימוב:

כאן, כאן,

עו"ד אהרון שריג:

איפה שהחץ, איפה שהחץ.

אריאל גולן:

עדיין נשאר פה, לפי התוכנית הזאת, עדיין נשאר מקום לעבור.

מני רחימוב:

שאלה,

אריאל גולן:

נכון? ועדיין נשאר לו מקום להיכנס לבוריס. הוא יכול להיכנס,

צביקה אסולין:

הבן אדם, אל תתנה את זה, אל תתנה לו את זה,

ישראל קלרמן:

תשתוק.

צביקה אסולין:

עוד תשתוק אחד, אני (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

צביקה, די,

ישראל קלרמן:

אני אוציא אותך מהדיון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בוא נעצור.

יואל שבת:

בוא נעצור, בוא נעצור, חבל, חבל.

צביקה אסולין:

לא,

ישראל קלרמן:

אתן לך זכות לדבר,

צביקה אסולין:

לא,

ישראל קלרמן:

לא שמעת אותו, תשתוק.

יוסי נתניאן:

הרב קלרמן אנחנו, המגרש הוא שלנו,

ישראל קלרמן:

שמעתי את זה, ואני יודע את זה.

יוסי נתניאן:

יש כניסה לבניין,

ישראל קלרמן:

אבל זה פתרת לי את כל הבעיה.

יוסי נתניאן:

יש כניסה, יש כניסה לבוריס, גם,

ישראל קלרמן:

אני גם אמרתי את זה, אני לא צריך אותך בשביל זה.

יוסי נתניאן:

זהו.

ישראל קלרמן:

זה הכול.

יוסי נתניאן:

זה שקר וכזב שאין לו כניסה.

ישראל קלרמן:

הכול מצוין, הבנו הכול, יש לך משהו?

עו"ד אהרון שריג:

אני אומר עוד פעם מה שהוא אומר פה זה מה שאני אומר, להיפך, אני לא רוצה, אין לי שום עניין
לפגוע בחנות שמה,

ישראל קלרמן:

אז אתה לא מתנגד,

עו"ד אהרון שריג:

אחרי שיש סכסוך מול בוריס, הוא נפתר כמובן, יש שאלה אם הוא דייר מוכן או לא, לא קשור לעניינו, מה שחשוב, אני בא בעניין הזה, בשם הבעלים.

ישראל קלרמן:

שמעת מה שאומרים, אין לכם מקום להתנגד, אתה התנגדת, כי סוגרים,

יהודה פרוידגר:

שישאר מקום לבוריס, יישאר לזה,

ישראל קלרמן:

תודה רבה, הסתיים הדיון. זהו, תודה רבה, תודה רבה.

יהודה פרוידגר:

מה? מה אתה אומר? מני.

ישראל קלרמן:

שמה? שמה? מה אתה אומר?

יוסי נתניאן:

אני רוצה שלא,

ישראל קלרמן:

שלא ייתן שמה?

יוסי נתניאן:

שום שייכות לחנות,

ישראל קלרמן:

לא יהיה שום שייכות, תשאיר לי את זה, טוב?

יוסי נתניאן:

מי שעשה את המדרגות זה בוריס,

יוחנן וייצמן:

מתי הוא עשה את המדרגות?

יוסי נתניאן:

בוריס עשה את המדרגות לפני 20 שנה. ואת,

ישראל קלרמן:

מתי? מתי?

יוסי נתניאן:

בוריס ביקש מאיתנו רשות לפני 20 שנה להוציא מדרגות, אישרנו לו.

יוחנן וייצמן:

יש לך את זה בכתב? יש לך את זה בכתב?

ישראל קלרמן:

שהוא ביקש,

יוחנן וייצמן:

את האישור שנתת לו, התנית את זה בזמן?

יוסי נתניאן:

לא,

מני רחימוב:

יש לי שאלה, יש לי שאלה,

ישראל קלרמן:

שהוא ביקש, שהוא ביקש, זה גם טוב.

מני רחימוב:

יש לי שאלה, למה המדרגות,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה רוטנברג?

יוסי נתניאן:

אני לא רוצה, שזה ייהרס.

מני רחמוב:

הוא לא יכול להיכנס לחנייה.

יוסי נתניאן:

אני מאפשר לו אבל,

מני רחמוב:

הוא לא יכול להיכנס לחנייה, הוא לא יכול, (לא ברור) האישור שלך, אתה לא יכול,

יוסי נתניאן:

למה לא להיכנס לחנייה?

מני רחמוב:

תסתכל,

יוחנן וייצמן:

בוריס שילם לך משהו?

מני רחמוב:

זה ההרמוניקה שאתה פרסמת, אתה נכנס מפה, לחנייה כך,

יצחק רוטנברג:

תראה לי את המדידה.

מני רחמוב:

הנה יש פה תמונה, אין במדידה, אין לכם במדידה, אין לך במדידה, למה לא סימנת? אתה עורך הבקשה, למה לא סימנת?

יוחנן וייצמן:

מה,

ישראל קלרמן:

מה לא סימנת, מה לא סימן?

מני רחמוב:

את המדרגות,

עו"ד אהרון שריג:

הוא לא סימן, זה חשוב מאוד והוא לא סימן.

מני רחמוב:

אז אולי הסדרי תנועה, יהיו משנים לך את האישור, נכון?

יצחק רוטנברג:

תראה לי בבקשה את המדידה של המודד.

עו"ד אהרון שריג:

הנה אני מראה לך,

מני רחמוב:

כל התוכנית שלך היא על המדידה.

עו"ד אהרון שריג:

לא, לכן אני מתפלא, אני לא לקחתי פה מודד זול. לקחתי מודד טוב.

מני רחמוב:

איפה? איפה הסככה? איפה עצים?

עו"ד אהרון שריג:

בכלל לא רואים את הסככה, לא רואים את הרמפה. הנה קח, אדוני, קח, תראה פה את המדידה שלנו, רואים רמפה,

דובר לא מזוהה:

למה אתה לא אומר, (לא ברור).

מני רחמוב:

איפה סככה?

אריאל גולן:

רשום פה סככה.

עו"ד אהרון שריג:

לא, אין סככה. לא שם. איפה שכתוב 46 ו – 13 יש סככה.

מני רחמוב:

אתה חייב להציג, זה עניין,

עו"ד אהרון שריג:

זה המפה, זה מדידה שלנו, זה לפני כמה ימים.

עו"ד אהרון שריג:

רק שנייה, הרב קלרמן, אנחנו גם מתנגדים,

יוסי נתניאן:

שום שייכות לבניין אין להם.

מני רחמוב:

תראה,

ישראל קלרמן:

מה פתאום,

עו"ד אהרון שריג:

אין לנו שייכות לבניין,

ישראל קלרמן:

הבנתי, הבנתי.

עו"ד אהרון שריג:

רק שנייה עוד משהו חשוב,

ישראל קלרמן:

תודה.

עו"ד אהרון שריג:

עוד משהו חשוב,

יהודה פרוידגר:

הוא אומר אני אחנה בהכול.

עו"ד אהרון שריג:

יש שמה סככה,

ישראל קלרמן:

הסתיים הדיון, תודה.

יוסי נתניאן:

יש שמה סככה, רק שנייה, רק סליחה, יש שמה סככה שהרב מטובסקי שהוא חונה שמה, למעלה מ
– 40 שנה,

ישראל קלרמן:

אז למה להרוס?

יוסי נתניאן:

אבל הוא אמר שזה, חלק מההסכמה,

ישראל קלרמן:

למה?

יוסי נתניאן:

תשאל אותו מני,

ישראל קלרמן:

מני, למה להרוס את הסככה? מה הבעיה?

עו"ד אהרון שריג:

צריך גם להכשיר אותה.

מני רחימוב:

(לא ברור) לקו הבניין.

אריאל גולן:

לא, אבל כלול בעבודות,

מני רחימוב:

זה עד הגבול,

ישראל קלרמן:

והחנייה?

מני רחימוב:

חנייה פתוחה. מה הם מציעים זה חנייה פתוחה,

ישראל קלרמן:

זה הפתוחה מותר?

מני רחימוב:

פתוח זה אין לו שטח, אין שטח. ופה יש להם סככה שהיא פתוחה,

ישראל קלרמן:

אז שיעשו את הסככה עד הקו, עד הקו המגרש.

יוסי נתניאן:

זה עד קו המגרש,

ישראל קלרמן:

אז בסדר, אז נשאר מה שאפשר.

מני רחימוב:

אבל ישראל, אנחנו נדבר על זה בדיון הפנימי.

ישראל קלרמן:

בדיון הפנימי, בסדר, מאה אחוז. מה אתה רוצה? רוטנברג. רוטנברג רצית להוסיף משהו?

צביקה אסולין:

(לא ברור).

יצחק רוטנברג:

הדבר, צריכים לזכור שהמקום משמש כחנייה כבר,

ישראל קלרמן:

זה (לא ברור). משהו להוסיף על זה?

יצחק רוטנברג:

בסדר.

ישראל קלרמן:

תודה רבה. עו"ד גד, הסתיים הדיון, תודה רבה.

יואל שבת:

לא, אסולין הלך, אפשר לקבל החלטה.

יהודה פרוידגר:

מה הבעיה שלהם?

דוברת לא מזוהה:

הם לא רוצים שייבנו,

יהודה פרוידגר:

ואז את המינהל הקהילתי?

יוחנן וייצמן:

הכוונה, לא כוונה. תקנות הפטור, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

טוב, חברים, דיון פנימי.

עו"ד אהרון שריג:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

מני, תהיה איתנו בבקשה. מני.

יואל שבת:

רגע, רגע, תחכה שאסולין יצא, ואז נקבל החלטה.

צביקה אסולין:

הנה, אני כבר יוצא.

ישראל קלרמן:

אסולין יצא כבר.

צביקה אסולין:

אני כבר יוצא.

ישראל קלרמן:

טוב.

צביקה אסולין:

אני כבר יוצא.

יואל שבת:

נחטוף הוצאות גם.

צביקה אסולין:

לא, אתם רוצים שאני אלך? אני אלך.

ישראל קלרמן:

רוצה להגיד לפני, תגיד.

מני רחימוב:

כן, אני יש לי, יש לי פה כמה בעיות,

ישראל קלרמן:

בעיות?

מני רחימוב:

כן. כן, קודם כל זה שהמתנגד בא ומתנגד שיש איזה מדרגות שהם על שטח של ה - , המבקש, זה קצת מוזר לי, הוא נתן לך, עכשיו הוא רוצה להשתמש זכותו, אבל לפחות מינימום של דברים, אתה חייב לסמן לי את זה על הרמוניקה, על התוכנית המדידה, כשתסמן לי את זה על תוכנית המדידה שיש לי פה את הרמפה ואת המדרגות, זה ישנה לנו את כל אישור הסדרי תנועה שיש פה, כל החניות,

ישראל קלרמן:

למה?

מני רחימוב:

אני אסביר, אתם רואים מפה נכנסים לחנייה, מני,

יואל שבת:

(לא ברור).

מני רחימוב:

ויש לי פה שתי חניות, והירוק הזה זה המדרגות והרמפה שלא מוצג בכלל.

ישראל קלרמן:

איזה ירוק?

מני רחימוב:

זה,

יהודה פרוידגר:

הכחול, הירוק,

מני רחימוב:

זה,

דוברת לא מזוהה:

לא, כשאתה עומד זה נהיה ירוק.

יהודה פרוידגר:

לא משנה,

ישראל קלרמן:

אבל הוא יהרוס לו קצת מזה, מה הבעיה?

מני רחמוב:

הוא יהרוס לו את הכול, הוא לא יכול להיכנס לחנייה,

דוברת לא מזוהה:

כן,

יואל שבת:

אני לא מקבל פה החלטה.

מיטל שקולניק:

לא צריך שיוריד מלמעלה, את האוטו.

יואל שבת:

לקבל (לא ברור) לא, אני,

יהודה פרוידגר:

אז הוא יגיד אני רוצה להרוס את הרמפה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אז יזיזו את זה קצת, אין לי בעיה, שיזיזו את זה קצת.

מני רחמוב:

לאן הוא יזיז? ישראל, הוא צר להרוס את כולה.

ישראל קלרמן:

הוא לא הורס, עזוב, מני.

מני רחמוב:

ישראל, אני רוצה לאשר,

ישראל קלרמן: החנייה,

מני רחמוב:

לאשר את זה זכותו,

ישראל קלרמן:

אני קודם אני אשאל, בוא אני רוצה להיכנס לראש עניין של התוכנית, שמענו פה את המתנגד, שמענו פה את המבקשים, המתנגד התנגד שהוא יסתמו לו, הם אומרים במפורש, הם מבקשים, מבקשים רק להשאיר מצב קיים, סליחה, סליחה אריאל,

יהודה פרוידגר:

אתה רוצה,

אריאל גולן:

שיהיה להריסה,

ישראל קלרמן:

לא מסמנים שום דבר להריסה, חכו רגע, כל הבקשה פה, בוא תהיו אמיתיים, כל הבקשה פה להשאיר מצב קיים, יביא את האישור של הסדרי תנועה, כפוף למדידה עדכנית, והיות ואישור הדרי תנועה, הדבר הזה מאושר, וההתנגדות סותר, הוא אומר לא סוגר, ולא מפריע, ולסכסוך שלהם אני לא נכנס לזה, ונגמר הסיפור.

יהודה פרוידגר:

אז את המתנה.

ישראל קלרמן:

לא מתעסק בזה.

מני רחימוב: אני הייתי עושה דבר כזה.

יהודה פרוידגר:

אתה מתנה את ההיתר בזה שהוא לא יחסום לו את הכניסה ואת ה-

ישראל קלרמן:

לא מתנה שום היתר, זה לא השאלה בכלל, אני אומר, אני אמרתי את זה לפרוטוקול, והוא אמר את זה לפרוטוקול, אני אומר בשום היתר, בשום דבר. הוא לא (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

אחרי זה הוא אמר לא,

ישראל קלרמן:

יהודה, אתה לא שומע אותי. אתה לא שומע אותי.

יהודה פרוידגר:

אני הבנתי,

ישראל קלרמן:

אתה לא שומע אותי, אתה הבנתי, שמעת, ואני אומר עוד פעם, אני משאיר מצב קיים 20 שנה, שמעת מה שהוא אומר, מה הבעיה שלו הייתה? שבגלל כל מיני סכסוכים שמה, ולהיפך, הוא רוצה הפוך ממה שהוא דיבר פה, הוא רוצה לסגור לו את החנות, לכן נתנו לו דוחות. אז אני משאיר את המצב הקיים, והחנייה פה תהיה,

מני רחמוב:

אז בוא נעשה דבר כזה.

ישראל קלרמן:

מאושרת, כפוף אישור הסדרי תנועה, עם תוכנית מדידה מעודכנת.

מני רחמוב:

ככל והוא לא יקבל את האישור, אני, אם, לא, רגע, אבל אם לא ייתן לו, מה אני עושה במצב כזה? בסוף אני צריך להוציא לו את ההיתר.

ישראל קלרמן:

תחזור אלי.

אריאל גולן:

או שיסמן להריסה,

מני רחמוב:

מה? יחזור לדיון?

ישראל קלרמן: כן.

מני רחמוב:

אוקי, זה לגבי זה.

ישראל קלרמן:

כן.

מני רחימוב:

עכשיו יש לנו את עניין הסככה,

מני רחימוב:

עכשיו יש לנו את עניין הסככה.

יהודה פרוידגר:

רגע, אני רוצה רגע לשאול,

ישראל קלרמן: שנייה,

יהודה פרוידגר:

חוות דעת.

ישראל קלרמן:

הסככה, שנייה יהודה,

יהודה פרוידגר:

שנייה.

ישראל קלרמן:

אחרי זה תדבר, אני רוצה לגבי הסככה, אני אומר לך, שהסככה מאושרת עד כמה שאפשר לה, מבחינת ה-,

מני רחימוב:

זה אין כלום.

ישראל קלרמן:

זה כלום. אבל, אין לי בעיה, אבל זה החלטה,

יהודה פרוידגר:

שיעשה אותה כמו (לא ברור).

ישראל קלרמן:

(לא ברור) גם זה.

מני רחিমוב: נכון.

ישראל קלרמן:

אז שנייה, אז אחרי זה החלטה, שיכניס אותה פנימה, שיעשה מה שהוא צריך,

יהודה פרוידגר:

שיעשה פרגולה,

ישראל קלרמן:

בדיוק. לא,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) מה יש?

ישראל קלרמן:

שיעשה, שיעשה על פי החוק, ובתוך קווי הבניין ומה שאפשר, זה הכול. ואם יש פרגולה שלא צריכה לקבל, אז גם מאושר לו. זה הכול, ייבנה.

מני רחिमוב:

אני חושב במקרה הזה כדאי שיעשה את זה פרגולה, למה אם זה שטחים, אז עוד הפעם הוא לא,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר,

אריאל גולן:

שיעשה את זה במסגרת עבודות (לא ברור).

מני רחिमוב: שיעשה יופי,

אריאל גולן:

במסגרת (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

הפטור.

ישראל קלרמן:

אבל אם הוא רוצה,

אריאל גולן:

במסגרת עבודות (לא ברור)

מני רחמוב:

הבקשה אינה כוללת שטחי בנייה,

ישראל קלרמן:

בסדר.

מני רחמוב:

עכשיו אם הוא רוצה לשנות, זה לשנות מסלול.

ישראל קלרמן:

אני מסכים איתך.

יהודה פרוידגר:

שיעשה פרגולה,

מני רחמוב:

הוא יהפוך את זה.

אריאל גולן:

במסגרת עבודות הפטור, שימצא פתרון,

ישראל קלרמן: בסדר.

יהודה פרוידגר:

במסגרת הפטור.

ישראל קלרמן:

ואם זה בגלל זה, מה אכפת לי, אבל אם הוא רוצה לשלם על זה, מה אכפת לי שישלם?

מני רחמוב: הוא לא,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה בשטחי בנייה?

מני רחמוב:

קודם כל, אני צריך, לבקשה צריך עוד הפעם לפרסם.

ישראל קלרמן:

זה שטחים שלו.

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר לעשות,

מני רחמוב:

ברור.

ישראל קלרמן:

יש לו בקשה,

יוחנן וייצמן:

אז הוא צריך לבקש היתר.

ישראל קלרמן:

נכון, בסדר מסכים איתך.

יהודה פרוידגר:

פרגולה.

ישראל קלרמן:

פרגולה יללה. מה אתה?

יהודה פרוידגר:

אני רוצה לשאול את עו"ד מיכאלי,

ישראל קלרמן:

אתה יכול לשאול אותי.

יהודה פרוידגר:

הבוריס הזה ש-30 שנה, (לא ברור) נכסים וזה, יש מעמד למרות שזה בשטח של בן אדם פרטי אחר?

ישראל קלרמן:

כן, כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בגלל זה עכשיו,

נלי צדוק:

ולאשר חלק?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם הוא היה, אם הוא משאיר את,

ישראל קלרמן:

האישור הוא לאשר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) זה היה,

מני רחימוב:

זה לאשר.

נלי צדוק:

הוא היה הולך להסדרי תנועה.

ישראל קלרמן:

הבקשה היא חנייה, תנאי להיתר, אישור הסדרי חנייה,

מני רחימוב:

תנאי להפניה לגורמים, לא להיתר.

יהודה פרוידגר:

במצב הקיים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל חוק המקרקעין,

מני רחמוב:

לא, להפניה לגורמים.

ישראל קלרמן:

הפנייה לגורמים, זה,

מני רחמוב:

לפני שאני מפנה אותו לגורמים, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מה?

מני רחמוב:

יש לו פה כמה גורמים שהוא יצטרך. יש פה כמה, כמה דברים,

ישראל קלרמן:

מה?

מני רחמוב:

יש לו אישור אב לתחבורה, יש לו כמה דברים שהוא יצטרך פה, אבל לפני כן, אני רוצה,

ישראל קלרמן:

את שומעת? נלי.

נלי צדוק:

מה?

מני רחמוב:

תנאי להפניה לגורמים.

ישראל קלרמן:

תנאי להפניה לגורמים אישור,

מני רחימוב:

אישור הסדרי תנועה,

ישראל קלרמן:

אישור הסתדרי תנועה, כפוף לתוכנית מדידה מעודכנת.

מני רחימוב:

ככל וזה הסתדרי תנועה לא יאשרו, אנחנו חוזרים לדיון פנימי.

ישראל קלרמן:

טוב. שאלת.

יהודה פרוידגר:

שאלתי אם יש דבר כזה,

ישראל קלרמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

זיקת שימוש.

ישראל קלרמן:

30 שנה, זה מה שאומר וייצמן.

יהודה פרוידגר:

זה אומר זהו, אז באמת צריך להשאיר לו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו לא,

ישראל קלרמן:

אבל אני רוצה להכניס את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אנחנו לא מקבלים.

יוחנן וייצמן:

אם הוא צריך את זה, יש, יש מלא דברים בחוק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל החנייה הזאת לא יכולה, הגדר יואל, שהיא מסומנת?

יואל שבת:

מה?

מני רחימוב:

אתה רואה את השתיים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה כולל גדר? לא,

יואל שבת:

זה גדר, רואים אותה כמצב קיים, מני.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

איזה גדר? רגע,

ישראל קלרמן:

איפה גם מה שמבקשים? מני?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש גדר שסוגרת, תוחמת את כל השטח. אנחנו בבעיה.

ישראל קלרמן:

היא לא תוחמת את כל השטח,

יואל שבת:

הם מציגים את זה כמצב קיים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מה שחשוב.

ישראל, מצב קיים, אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז מה אם זה מצב קיים?

יואל שבת:

לא, זה לא קיים,

מני רחימוב:

הגדר הזאתי מוצעת בבקשה,

יואל שבת:

היא מוצעת.

מני רחימוב:

היא מוצעת בבקשה, הכניסה לחנייה היא מכאן.

ישראל קלרמן: כ,

מני רחימוב:

מה שאנחנו אומרים דבר כזה, את החנייה הזאתי הוא לא יכול להשתמש בה, כי יש לנו פה את הרמפה של,

יואל שבת:

גם את השני הוא לא יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

מני רחימוב:

מה? נגיד יזיזו אותו טיפה סבבה. תיקח את החנייה הזאת, יעביר אותה לכאן, יביא לאישור הסתדרי תנועה.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

מני רחימוב:

ויתקדם, זה מבטל, הופך רמפה, סע לשלום.

ישראל קלרמן:

יופי.

מני רחימוב:

זה נשאר, הכול טוב.

ישראל קלרמן:

מעולה.

מני רחימוב:

עושים דיון,

ישראל קלרמן:

זה הסיפור.

מני רחימוב:

זהו.

יואל שבת:

כ,

ישראל קלרמן:

הגדיר את זה,

יואל שבת:

זה גם מתרחק מהמבנה, אני חושב שזה יותר נכון.

יהודה פרוידג'ר:

נכון.

יואל שבת:

זה גם מתרחק מהמבנה.

ישראל קלרמן:

מה עכשיו? יש באחד וחצי?

יוחנן וייצמן:

כן, אחד וחצי הם פה.

ישראל קלרמן:

אחד וחצי זה הרבה זמן?

נלי צדוק:

לא, עכשיו זה הזמן,

ישראל קלרמן:

נעשה אחד וחצי.

נלי צדוק:

כ,

ישראל קלרמן:

קדימה, מי?

יוחנן וייצמן:

ט' פה.

ישראל קלרמן:

מיטל ואסנת, קדימה מי מציג? שלום.

מיטל שקולניק:

שלום.

ישראל קלרמן:

סליחה על האיחור, 10 דקות באמת.

מיטל שקולניק:

באמת (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מי שישמע.

מיטל שקולניק:

רגע אני אפתח.

יהודה פרוידגר:

יותר צעקות ממה שהיה פה היום בבוקר.

מיטל שקולניק:

לא, לא, עכשיו בסדר.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אתם יודעים.

מיטל שקולניק:

אתה בשיא.

אסנת שובר:

מה?

ישראל קלרמן: את השוטף אישרנו ל-5 שנים.

נלי צדוק:

5 שנים אישרנו.

אסנת שובר:

תודה.

מני רחימוב:

שנייה, שנייה, לפני שתקבלו החלטה זה שימוש חורג קודם כל מתוכנית, זה להגבלת זמן פה.

יואל שבת:

אוקי.

יהודה פרוידגר:

מה? חנייה?

מני רחמוב:

כן.

ישראל קלרמן:

10 שנים. חנייה, חנייה אפשר 10, 7, עשינו את זה גם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

למה זה מתוכנית, (לא ברור) מראה חנייה ב-,

מני רחמוב:

זה אזור מגורים 3, וזה לא חנייה, אין חנייה.

יוחנן וייצמן:

מגורים 3, אין חנייה?

ישראל קלרמן:

מישהו אחר בכלל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זמני.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לך עד הסוף.

ישראל קלרמן:

אמרת שלא, לא הכרת אותו בכלל, אמרתי שם אחר.

מני רחימוב:

5 שנים.

מיטל שקולניק:

אפשר לצאת מזה? מני.

מני רחימוב:

כן, כן.

יהודה פרוידגר:

כמה? כמה שנים את אומרת?

ישראל קלרמן:

למה?

מני רחימוב:

כי גם רוצים לעשות שם (לא ברור).

ישראל קלרמן:

טוב, 5 שנים. 5.

יהודה פרוידגר:

לא, אין שמה שום דבר.

יוחנן וייצמן:

יש צווי תפיסה מהרכבת הקלה בשביל זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ל, זה בניגוד להיתר,

יוחנן וייצמן:

הרכבת הקלה ביקשו את זה? תוכנית אב ביקשו את המגרש הזה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא לפי תוכנית,

מני רחימוב:

(לא ברור) תנאי להיתר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תקשיב, יהודה, יהודה, תסתכל עלי, הוא ילך גם ל-, עד העליון.

יהודה פרוידגר:

באמת בשביל?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא כך.

יהודה פרוידגר:

לא לעשות צרות (לא ברור).

מיטל שקולניק:

מני, זה על שמך?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה (לא ברור) לא קשור.

מני רחימוב:

תישארי זה, אני לא יודע.

יהודה פרוידגר:

הוא היה צר לעזור להם לחזור, לסגור, הזה. שאף אחד לא יוכל להיכנס לבוריס הזה, ובוריס ימכור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, זה לא עכשיו, הבקשה היא,

יואל שבת:

דווקא ההיפך, בפתרון שמני מציע, הוא מתרחק מהבוריס הזה.

מני רחמוב:

הפוך, זה יותר טוב. גם זה נשאר לו, גם, טוב, יום טוב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה התכנון שם? מני.

ישראל קלרמן: תודה. אסנת ו-, ומיטל. אסנת ומיטל, אתן מעקבות אותי.

מיטל שקולניק:

אני לא מעכבת אותך, אני מעלה את התוכנית. רגע,

מני רחמוב:

למגורים, למגורים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

למגורים? אוקי, אז זה מיועד למגורים,

יואל שבת:

המגרש מיועד למגורים,

מני רחמוב:

נכון.

ישראל קלרמן: בסדר, אז אישרנו להם כמו שאמרת.

מני רחמוב:

כן, כן.

ישראל קלרמן:

תודה רבה. אסנת, ומיטל, תנסו להציג לי זה בלי להעלות את זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, אז כמה שנים אמרנו?

ישראל קלרמן:

5 שנים.

יואל שבת:

5 שנים,

מיטל שקולניק:

למה זה לא נותן. הוא לא נותן לי ללחוץ, הוא לא נותן לי להראות את התוכניות.

אסנת שובר:

אולי ניתן לארכיב האופטי כן ייתן לך.

יוחנן וייצמן:

מגרש שמיועד למגורים. חנייה זה צריך.

נלי צדוק:

כמה מבקשים פה בתיק של הורקניה?

מיטל שקולניק:

אני נכנסת לשלי, מה? אם אני לא יכולה לסמן פה כלום. אני לא יכולה לראות את הארכיב, אז אני לא פתוחה לארכיב. את הזה, אני בינתיים אדבר, בסדר?

ישראל קלרמן: אלה שבטעות לא, לא תיקפו, אבל משלמים, כי יש להם חופשי חודשי, וזה, רק לא תיקפו, שירד הקנסות.

יהודה פרוידגר:

הצליחה?

ישראל קלרמן: כן, עבר בקריאה טרומית.

יואל שבת:

אני חושב שזה הגיוני.

ישראל קלרמן:

כן. הם טענו שהם, על בסיס (לא ברור) שלהם.

יואל שבת:

זה שאתה לא מנקב זה כאילו אתה,

ישראל קלרמן: לא,

יהודה פרוידגר:

חופשי חודשי, יש לך חופשי חודשי.

יוחנן וייצמן:

מפסידים כסף.

יואל שבת:

לא, אבל אם יש לך, אם יש לך זה.

יוחנן וייצמן:

חברה חופשי חודשי.

יואל שבת:

יש לך כרטיסייה.

יהודה פרוידגר:

אתה משלם מה, השאלה אם הם מקבלים את זה, חופשי חודשי.

ישראל קלרמן:

לא, מה דפק אותם? אבל הקנס זה גבוה, מה אתה רוצה? 180 שקל, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יואל, אני קוראת לזה.

דובר לא מזוהה:

50 שקל.

ישראל קלרמן: 50

שקל במקום 180. מה?

סיום הדיון